

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Pátzay Péter Pál ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Árgyelánné dr. Fejes Magdolna jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága alperes ellen jövedéki ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2010. március 3. napján kelt 1.K.26.029/2008/20. számú ítélete ellen a felperes által 22. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 1.K.26.029/2008/20. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 110.000 /azaz egyszáztízezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 913.700 /azaz kilencszáztizenháromezer-hétszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Jövedéki Adójegy és Zárjegy Hivatal járőrei a Vám- és Pénzügyőrség Központi Bűnüldözési Parancsnokságával együtt 2005. december 15-én ellenőrzést tartottak a Kft. telephelyén, a .. szám alatt. Az ellenőrzés során előtalálásra kerültek különböző úrtartalmú tárolótartályok, 1 db teljes szűrőberendezés, 4 szeszes folyadékot tartalmazó tartályból jegyzőkönyv felvétele mellett mintavételre került sor. A jelen lévő felperes /aki a Kft. ügyvezetőjének fia/ a termékek származását igazolni nem tudta, úgy nyilatkozott, hogy a jövedéki termékeket teherautóval ő szállította a telephelyre. E nyilatkozatát a 2006. október 17-ei meghallgatásán megismételte.

A Vám- és Pénzügyőrség Vegyvizsgáló Intézete /a továbbiakban: VPVI/ a mintákat megvizsgálta, és a 2006. február 9-én kelt vizsgálati jegyzőkönyvben megállapította, hogy az 1-es és 3-as számú tartályban lévő összesen 1.600 liter alkoholtermék a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény /a továbbiakban: Jöt./ egyes

rendelkezéseinek végrehajtásáról megalkotott 8/2004.(III.10.) PM rendelet /a továbbiakban: PM.r./ 60.§ /1/ bekezdése alapján nem minősíthető denaturált alkoholnak, mert az alkoholtartalmuk nem éri el a 92 térfogatszázalékot /89,6 illetve 75,3 v/v% alkoholtartalom/.

A Jövedéki, Adójegy és Zárjegy Hivatal /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a 2007. január 4. napján kelt 10146/1-2006. számú határozatában a felperest 15.229.080 Ft jövedéki bírság és 54.200 Ft vizsgálati költség megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljárta alperes a 2007. október 31. napján kelt 9399/1-2007. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta azzal, hogy a felperest 6.960 Ft másodfokú eljárás során felmerült szakértői vizsgálati díj megfizetésére is kötelezte. Indokolásában rögzítette, hogy a másodfokú eljárásban szakértőként kirendelte az MK Nemzetbiztonsági Szakszolgálat Szakértői Intézetét, amelynek tájékoztatása szerint a Vám- és Pénzügyőrség Bűnüldözési Parancsnokságának a megbízása alapján a kért vizsgálatot már elvégezte, a 136/A-2/16/2007. számú vegyészszakértői véleménye értelmében a kérdéses minták nem minősülnek teljesen denaturáltnak, a PM.r. 60.§ /1/ bekezdésében meghatározott feltételeket nem elégítik ki. A felperes az 1. és a 3. számú tartályban olyan alkohol terméket szállított tehát, amelynek adózott voltát igazolni nem tudta, ezért a Jöt. 114.§-ának /1/ bekezdése alapján jövedéki bírságot köteles fizetni. A felperes a jövedéki termék szállításával a törvénysértést elkövette, az ügy elbírálása szempontjából irreleváns, hogy a terméknek ki volt a tulajdonosa, és a szállításra ki adta a megbízást.

A felperes a jövedéki határozatok felülvizsgálata iránti keresetében fizetési kötelezettségei törlését, illetve a határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy kizárólag a szeszes folyadék szállítását végezte, ugyanakkor a birtoklás és tulajdonjog vonatkozásában a hatóság tényállást nem állapított meg. Az általa fuvarozott árúból másnap vettek mintát, amely nem jelenti azt, hogy a termék a szállítás időpontjában is jövedéki terméknek minősült. Vitatta, hogy a szeszes folyadék birtokosa lett volna, így az eredet igazolásának elmaradása nem róható a terhére. Kiemelte, hogy az egyik szakvélemény minimális százalékos eltérést értékel az alkoholtartalom tekintetében, amely felveti annak lehetőségét, hogy egy ismételt mintavétel esetén akár eltérő eredmény születhetne. Álláspontja szerint a további vizsgálatokhoz szükséges elegendő minta és így független szakértői vélemény hiánya csak a hatóság terhére eshet, figyelemmel arra is, hogy az eljárta szakértők nem függetlenek.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Álláspontja szerint a hatóság széleskörű bizonyítási eljárást követően, a szállításra vonatkozó teljes körű bizonyítás,

továbbá a termék minőségére vonatkozó alapos, aggálytalan szakértői vizsgálat eredményeként jogszerű határozatot hozott.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és keresete teljesítését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 163.§ /1/ bekezdését, 177.§ /1/ bekezdését, 206.§-át, tanú- és szakértői bizonyítási indítványának nem tett eleget. Tévesen értékelte a közigazgatási eljárásban folytatott bizonyítási eljárást, mert a hatóságok megsértették a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 50.§-át, 58.§ /1/ bekezdését, és /4/ bekezdését, 104.§ /3/ bekezdését, 105.§ /2/ bekezdését.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperest a jövedéki hatóság jövedéki bírság és vizsgálati költségek megfizetésére azért kötelezte, mert olyan jövedéki terméket szállított, amelyet nem adóraktárban állítottak elő, amelynek adózott voltát nem igazolta.

A hatóság által alkalmazott jogszabály a Jöt 114.§ /1/ bekezdés b. pontja, /2/ bekezdés b. pontja, amelyek szerint a természetes személy amennyiben olyan jövedéki terméket szállít, amelyet nem adóraktárban állítottak elő, a jövedéki termék mennyisége után jövedéki bírságot fizet. Az /1/ bekezdés alá tartozónak kell tekinteni azt a jövedéki terméket, amelynek adózott voltát szállítója nem tudja bizonyítani,

A közigazgatási eljárás során a felperes önmaga ismerte el, hogy a telephelyen előtalált /és nem más/ terméket a helyszínre ő szállította, származását, adózott voltát igazolni nem tudja.

Az előtalált 1. és 3. számú tartályokban lévő folyadékot a jövedéki hatóság azért minősítette alkoholterméknek, azaz jövedéki termékeknek, mert azokat kettő szakértői vélemény /az összetevőik alapján/ nem denaturált szesznek, hanem alkoholterméknek véleményezte.

A Pp. 3.§-ának /4/ bekezdése szerint a bíróság a bizonyítási indítványhoz, illetve a bizonyítást elrendelő határozatához nincs kötve. A bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését, vagy a már

elrendelt bizonyítás lefolytatását (kiegészítését, megismétlését), ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen. Az elsőfokú bíróság ítéletében részletes indokát adta annak, hogy a felperes tanú, illetve szakértői bizonyítási indítványának miért nem adott helyt. A felperes a Jöt 114.§ /1/-/2/ bekezdéseiben foglalt elkövetési magatartások közül a szállítást önmaga ismerte el, ezért e kérdésben további személyek meghallgatása szükségtelen volt. A hatóság által beszerzett szakértői vélemények pedig sem egymással, sem önmagukkal nem voltak ellentmondásban, adataik összhangban voltak abban a kérdésben, hogy az előtalált 1. és 3. számú tartályokban lévő folyadék nem denaturált szesz, hanem alkohol, így a Jöt. 3.§ /2/ bekezdése alapján a Jöt. tárgyi hatálya alá tartozó jövedéki termékek. A közigazgatási eljárásban beszerzett és a hatóság által felhasznált aggálytalan szakértői vélemények pedig az elsőfokú bíróság helyes álláspontja szerint nem tették szükségessé a perben további szakértő kirendelését.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 163.§ /1/ bekezdésének a helytálló alkalmazásával - figyelemmel a Pp. 3.§-ának /4/ bekezdésében foglaltakra - okszerűen döntött abban a kérdésben, hogy milyen bizonyítási eljárást folytat le, nem sértette meg sem a tanúbizonyítás /Pp. 167.§/, sem a szakértői bizonyítás /Pp. 177.§/ szabályait.

A felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye.

Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felperes felülvizsgálati kérelme alapján a Legfelsőbb Bíróság nem állapított meg.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján, a rendelkezésre álló bizonyítékoknak a Pp. 206.§ /1/ bekezdésének megfelelő értékelésével nem iratellenes, részletes és pontos tényállást állapított meg, amely a jövedéki bírság jogalapjával kapcsolatos tényállási elemeiben az alperes határozatában rögzítettekkel azonos. A felperes a Pp. 164.§ /1/ bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettsége ellenére a határozati tényállások valósággal egyezőségét nem cáfolta meg. A tényállásra alkalmazva a Jöt. 114.§ /1/-/2/ bekezdésében foglaltakat, az elsőfokú bíróság azt is jogszerűen állapította meg, hogy felperes az általa szállított, az 1. és 3. tartályban lévő jövedéki termék származását, adózott voltát nem bizonyította, amely okán a hatóság helytálló jogkövetkezményt alkalmazott.

A Jöt. 48.§-ában foglaltak szerint az ellenőrzésre az e törvényben meghatározott eltérésekkel az Art.-t, a vámjogszabályokban, illetve az Art.-ban nem szabályozott kérdésekben pedig Ket.-et kell megfelelően alkalmazni. A hatóságnak tehát a felperes felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal ellentétben elsődlegesen nem a Ket.-et, hanem a Jöt-öt és az Art.-t kellett alkalmaznia. A felperes a Pp. 164.§ /1/ bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettsége ellenére a hatóság eljárásában az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási jogszabálysértést nem bizonyított, kereseti kérelmének a keretei között az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg tehát, hogy a hatóság döntése jogszerű.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a felperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről és mértékéről a Legfelsőbb Bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2011. március 10.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró,
Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró**